

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. június 16.
(OR. en)

10505/23

PECHE 241
ENV 677
POLMAR 33
ENER 353
UK 123

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A Tanács következtetései a fenntartható, reziliens és versenyképes halászati és akvakultúra-ágazatra irányuló halászati politikai csomagról

TERVEZET – A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI

a fenntartható, reziliens és versenyképes halászati és akvakultúra-ágazatra irányuló

HALÁSZATI POLITIKAI CSOMAGRÓL

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE:

- „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2020. október 19-i tanácsi következtetésekre¹,
- „A biológiai sokféleség – sürgős fellépésre van szükség” című, 2020. október 23-i tanácsi következtetésekre²,
- az akvakultúrára vonatkozó új uniós stratégiai iránymutatásokról szóló, 2022. július 18-i tanácsi következtetésekre³,
- a biztonságos, védett, tiszta, egészséges és fenntartható módon kezelt óceánok és tengerek érdekében a nemzetközi óceánpolitikai irányításról szóló, 2022. december 13-i tanácsi következtetésekre⁴,

TEKINTETTEL:

- „A közös halászati politika ma és holnap: halászati és óceánügyi paktum a fenntartható, tudományon megalapozott, innovatív és inkluzív halászati gazdálkodás érdekében” című, 2023. február 21-i európai bizottsági közleményre (COM(2023) 103 final)⁵ és az azt kísérő, „A közös halászati politika aktuális helyzete” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2023) 103 final)⁶,

¹ ST 12099/20.

² ST 12210/20.

³ ST 11496/22.

⁴ ST 15973/22.

⁵ ST 6716/23 + COR 1.

⁶ ST 6716/23 ADD 1 REV 1 + COR 1.

- az „Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében” című, 2023. február 21-i európai bizottsági közleményre (COM(2023) 102 final)⁷,
 - az uniós halászati és akvakultúra-ágazat energetikai átállásáról szóló, 2023. február 21-i európai bizottsági közleményre (COM(2023) 100 final)⁸,
 - a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló 1379/2013/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. február 21-i európai bizottsági közleményre (COM(2023) 101 final)⁹,
 - az „Erős és fenntartható uniós algaágazat létrehozása” című, 2022. november 15-i európai bizottsági közleményre (COM(2022) 592 final)¹⁰,
1. HANGSÚLYOZZA a halászati és akvakultúra-termékek egészséges élelmiszerforrásként betöltött fontos szerepét, valamint az élelmezésbiztonsághoz való hozzájárulásukat;
 2. KIEMELI, hogy a közös halászati politika fontos szerepet tölt be, mint olyan közös politika, amely összeegyezteti a környezetvédelmi célokat a gazdasági tevékenységgel és a társadalmi szempontokkal, és amely számos eredményt ért el, például azt, hogy egyre több uniós halállomány kiaknázására a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén kerül sor;

⁷ ST 6690/23 + COR 1.
⁸ ST 6691/23 + COR 1.
⁹ ST 6689/23 + COR 1.
¹⁰ ST 14784/22 + ADD 1.

3. EMLÉKEZTET a közös halászati politika fenntarthatóságának három pillérére, amelyek hozzájárulnak a halállományok fenntartható kiaknázásához és az uniós akvakultúra fenntartható fejlődéséhez, biztosítják az ágazat versenyképességét, valamint megfelelő életszínvonalat garantálnak a part menti és a vidéki közösségek számára;
4. ELISMERI a Bizottság által az uniós biodiverzitási stratégiában meghatározott célokat, és azt, hogy a közös halászati politikában meghatározottak szerint meg kell védeni a tengeri ökoszisztémákat, ami biztosítja a fenntartható halászatot és megóvjá a halászok megélhetését;
5. EGYETÉRT a halászati és akvakultúra-ágazatok hosszú távú fenntarthatóságára, rezilienciájára és versenyképességére vonatkozó célkitűzéssel, amelynek kapcsán központi szerepet kell betöltenie az innovációnak és az összes érintett érdekelt fél közötti intenzív együttműködésnek; HANGSÚLYOZZA, hogy együttműködésen alapuló megközelítésre van szükség, amely biztosítja az érdekelt felek támogató részvételét és elkötelezettségét;
6. MEGJEGYZI, hogy az Európai Bizottság halászati politikai csomagja jelentős számú, jogilag nem kötelező erejű ambiciózus célkitűzést határoz meg a tagállamok és a halászati és akvakultúra-ágazatok gazdasági szereplői számára anélkül, hogy azokat alátámasztaná a szükséges tudományos vagy társadalmi-gazdasági hatásvizsgálattal; HANGSÚLYOZZA, hogy emiatt a közös halászati politikán belül a jogi keret, a szakpolitikai eszközök és a pénzügyi eszközök megfelelőségének átfogó értékelésére van szükség, hogy ezáltal egy olyan, gazdaságilag életképes és modern európai halászati és akvakultúra-ágazat szemszögéből is értékelni lehessen ezeket a célkitűzéseket, amely az elkövetkező években garantálni fogja az európai piac egészséges fehérjékkel való stabil ellátását;

7. EMLÉKEZTET arra, hogy a halászaton túl egyéb tényezők is jelentős mértékben hozzájárulnak a halászati mortalitáshoz és az ökoszisztéma romlásához, így például az éghajlatváltozás, az eutrofizáció, az idegenhonos inváziós fajok, a ragadozók és az egyéb gazdasági tevékenységek. Mindezen antropogén és természeti tényezőket holisztikus módon kell kezelni, olyan megfelelő környezetvédelmi intézkedések révén, amelyek többek között lehetővé fogják tenni a halállományok védelmét és a rossz állapotban lévő fajok egészséges és fenntartható szinteken történő helyreállítását, a tudományos szakvéleményekre, a vegyes halászaton belüli kölcsönhatásokra, valamint a társadalmi és gazdasági hatásra is figyelemmel;
8. FELHÍVJA A FIGYELMET az ágazat összetett jellegére, amely a következőkre vezethető vissza: az uniós halászati ágazaton belüli különbségek, a kisüzemi halászatok száma és jellemzői, az egyes tengermedencék és azok alrégióinak jellegzetességei, valamint a haltenyésztés sajátosságai az egyes tagállamokban, (az EUMSZ 349. cikkében előírányzottak szerint) a legkülső régiókat is beleértve; HANGSÚLYOZZA TOVÁBBÁ, hogy a regionális, szubregionális és helyi sajátosságokhoz hozzáigazítható állományvédelmi intézkedéseket kell megállapítani, valamint KIEMELI, hogy ezeknek az intézkedéseknek indokoltnak és az elérni kívánt előnyökkel arányosnak kell lenniük, továbbá a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken és olyan átfogó értékelésen kell alapulniuk, amely társadalmi-gazdasági szempontokat is figyelembe vesz;

I. A HALÁSZATI ÉRDEKEK ELMOZDULÁSA AZ UNIÓS VIZEKEN TÚL

9. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a geopolitikai helyzet a közös halászati politika legutóbbi, 2013. évi reformja óta jelentősen megváltozott, továbbá RÁMUTAT azokra a kihívásokra, amelyekkel ez a halászok, az akvakultúra-termelők, a part menti közösségek és valamennyi érintett érdekelt fél számára jár; FELKÉRI a Bizottságot, hogy teljeskörűen elemezze, milyen hatással volt a közös halászati politika működésére az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból való kilépése, továbbá tegyen jelentést erről, különös tekintettel arra, hogy az a kereskedelmi és együttműködési megállapodás értelmében történt kvótaátadások következtében miként érintette az Unió és a tagállamok halászati lehetőségeit, valamint tegyen jelentést a brexit utáni azon új helyzetben felmerülő kihívásokról, amelyben jelentős számú uniós halászati lehetőség meghatározása harmadik országokkal folytatott éves konzultációk útján történik; e tekintetben HANGSÚLYOZZA, hogy a közös halászati politika külső dimenziója révén meg kell védeni az uniós halászati érdekeket, különösen a brexit utáni helyzetben és az uniós halászatnak az Egyesült Királysággal fennálló kapcsolataira vonatkozó, 2026-tól hatályos új keretben, a vonatkozó jogi eszközök és keretek, valamint a vonatkozó globális, regionális, szubregionális és ágazati szervek figyelembevételével; ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy cselekedjen, ha új egyoldalú intézkedéseket javasolnak, és már a folyamat elején lépjen fel;

10. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a közös állományok tekintetében minden szinten szoros együttműködésre van szükség a regionális halászati gazdálkodási szervezeteken belül és a harmadik országokkal, mégpedig az Unió fenntarthatósági célkitűzéseinek elérése, a globális óceánpolitikai irányítás javítása, az élelmezés- és táplálkozásbiztonság növelése, valamint a nemzetközi halértékláncok társadalmi életképességének és ökológiai fenntarthatóságának javítása érdekében;
11. **SZÜKSÉGESNEK TARTJA** ezért olyan átfogó és integrált stratégia kialakítását a harmadik országokkal fennálló kapcsolatokat és a jövőbeli külső halászati megállapodásokat illetően, amely megvédi az Unió part menti közösségeit és a kvótákat, valamint a hozzáférést azokhoz a vizekhez, amelyektől e közösségek függenek; **KIEMELI**, hogy ennek a stratégiának figyelembe kell vennie adott esetben az Unió egységes piacához való hozzáférést, illetve a tárgyalásokat befolyásolni képes egyéb megfelelő tényezőket;
12. nagy megelégedéssel **NYUGTÁZZA** és teljes mértékben **TÁMOGATJA** a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodás közelmúltbeli megkötését, amely megállapodás a káros halászati támogatások megszüntetésére irányul, és ezzel összefüggésben **ÖSZTÖNZI** a Bizottságot minden ahhoz szükséges erőfeszítés megtételére, hogy lezárja a WTO-n belül folyamatban lévő tárgyalások második szakaszát azzal a céllal, hogy a WTO 13. miniszteri konferenciájáig sor kerüljön e megállapodásnak a még lezáratlan kérdések tekintetében történő kiegészítésére, a halászati támogatásokról (ideértve az üzemanyag-támogatásokat is) folyó WTO-tárgyalások keretében az Unió érdekeinek és álláspontjának érvényesítése mellett, biztosítandó az ökológiailag, gazdaságilag és társadalmilag fenntartható halászatot;

13. **HANGSÚLYOZZA**, hogy az ipar (beleértve a kisüzemi part menti halászati ágazatot is) versenyképességének megerősítése érdekében nemzetközi szinten, valamennyi tengermedence esetében – mind a halászat, mind pedig a halászati és akvakultúra-termékek kereskedelme terén – dolgozni kell az egyenlő versenyfeltételek, valamint a felelős és fenntartható értékláncok előmozdítása érdekében, és biztosítani kell, hogy az EU élelmiszer-önrendelkezése uniós prioritássá váljon, összhangban a nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitikára vonatkozó új uniós politikával, valamint az európai zöld megállapodással és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával;
14. **NYOMATÉKOSÍTJA**, hogy az EU élelmiszer-önrendelkezésének javulnia kell, ezzel egy időben pedig dolgozni kell azon, hogy a harmadik országokból importált termékekkel való verseny feltételei minél inkább egyenlők legyenek, valamint figyelembe kell venni azt, hogy a halászati és az akvakultúra-termékek esetében a külső függőség mértéke meghaladja a 70 %-ot; **ÖSZTÖNZI** a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a harmadik országokból importált, tengeri eredetű élelmiszertermékeket milyen módon lehet alávetni az uniós környezetvédelmi normáknak, és hogyan lehet előmozdítani az e szegmensben az egyenlő versenyfeltételek megteremtésére irányuló intézkedéseket;
15. **KIEMELI**, hogy a közös halászati politika külső dimenziója és az EU kulcsfontosságú szerepet töltenek be a nemzetközi óceánpolitikai irányításban, mivel jó példával járnak elől a tengeri ökoszisztémák védelmét és a velük való fenntartható gazdálkodást illetően;
16. **VÁRAKOZÁSSAL TEKINT** az európai tengeri védelmi stratégiának és az ahhoz tartozó cselekvési tervnek a közelgő aktualizálása, továbbá az éghajlatváltozásról, a környezetkárosodásról, valamint a biztonságról és védelemről szóló, hamarosan megjelenő közös közlemény elé, amelyek az éghajlatváltozás, a part menti és a tengeri területeket érintő környezetkárosodás, valamint a tengeri védelem közötti összefüggésrendszer kezelésére irányulnak;

II. A HALÁSZATI ÉS AKVAKULTÚRA-KÖZÖSSÉGEK TAGJAINAK SZEREPHEZ JUTTATÁSA

17. KIEMELI azt a tényt, hogy a generációs megújulás kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy az Unió halászati, akvakultúra- és tengeri élelmiszer-feldolgozó ágazatának, valamint part menti közösségeinek életképes jövőjük legyen, valamint ahhoz, hogy továbbra is szavatolni tudják az élelmezésbiztonságot; HANGSÚLYOZZA ezért, hogy fontos vonzóbbá tenni e tevékenységeket, mégpedig a következők révén: gazdasági perspektíva nyújtása, a szociális és munkakörülményeknek többek között az innováció általi javítása, a tengeri környezet biológiai sokféleségének további védelme, valamint a halászoknak és a tengeri akvakultúra-gazdálkodóknak a „tenger őreiként” és közérdekű szolgáltatások nyújtóiként betöltött szerepének az előmozdítása; RÁMUTAT azon – innovatív intézkedések bevezetésére adódó – lehetőségekre, amelyeket e szakmák nyújtanak, így például a termelésnek a közvetlen értékesítéshez vagy a turizmushoz kötésére, különös tekintettel a kisüzemi part menti halászatra és akvakultúrára, elismerve ugyanakkor, hogy e lehetőségeket még pontosan értékelni kell; SZORGALMAZZA, hogy készüljenek konkrét javaslatok az uniós halászati és akvakultúra-ágazat vonzerejének növelésére;
18. ÜDVÖZLI az uniós szintű részvételen alapuló, „A jövő nemzedék halászeit” című előretekintő projekt elindulását, amely projekt annak előrevetítésére irányul, hogy milyen lényeges szerepet töltenek be a halászok a társadalomban amellet, hogy kis szénlábnyommal minőségi tengeri eredetű élelmiszereket biztosítanak; HANGSÚLYOZZA, hogy szükséges a halászati ágazat vonzerejét meghatározó tendenciák, lehetőségek és fenyegetések jobb azonosítása;

19. ELISMERI, hogy fontos biztosítani a halászati és akvakultúra-ágazat megfelelő színvonalát, valamint hogy hosszú távon jogbiztonságra van szükség a vonzerejük garantálása és a halászati hagyományok továbbvitele érdekében, mivel a jól működő és tartós halászati ágazathoz egyszerű, kezelhető, naprakész és az ágazathoz, a társadalomhoz, valamint a technológiai fejlődéshez igazított uniós halászati jogszabályokra van szükség;
20. EGYETÉRT azzal, hogy növelni és fokozni kell a nők fontosságát és jelenlétét az uniós halászati, akvakultúra- és feldolgozóágazat egészében, ami hozzájárul mind a javak megteremtéséhez és a foglalkoztatáshoz, mind pedig a vízi erőforrások fenntartható használatához és megőrzéséhez;
21. EMLÉKEZTET arra, hogy az uniós halászflokkoknak erőfeszítéseket kell tenniük, hogy alternatív megoldásokat találjanak abból a célból, hogy csökkentsék a működésükhöz szükséges energiával összefüggő költségeiket annak érdekében, hogy biztosítsák az ágazat hosszú távú nyereségességét és rezilienciáját, vagyis hatékonyabbá váljanak, a hosszú távú fenntarthatósági célkitűzések megőrzése mellett;
22. ÖSZTÖNZI az akvakultúra-ágazat versenyképességének és társadalmi elfogadottságának a következők révén történő javítására irányuló intézkedéseket: a fenntartható termelés további diverzifikálása és növelése, egészséges üzleti környezet biztosítása, valamint a termékei hozzáadott értékének biztosítása, továbbá a fosszilis tüzelőanyagoktól és az energiafogyasztástól való függőségének csökkentése;

23. TUDATÁBAN VAN a naprakész oktatási és szakképzési rendszerek fontosságának a munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeinek és az új belépőkre gyakorolt ágazati vonzerőnek a javítása szempontjából, hogy sikerüljön orvosolni a szakemberhiányt, különösen ami a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású alternatív energiaforrásokra, valamint az alacsony környezeti hatású halászati eszközökre és technikákra való átállást illeti; ÖSZTÖNZI e tekintetben nagyszabású készségfejlesztési partnerségek létrehozását;
24. TÁMOGATJA a Bizottságnak a halászok biztonsága és munkafeltételei tekintetében magas szintű normák biztosítására irányuló munkáját, amelyet különösen a nemzetközi szintén végez, mégpedig a halászhajók személyzetének képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló, felülvizsgált nemzetközi egyezménynek (STCW-F), valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) egyezményeinek a megerősítése és végrehajtása révén; VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az STCW-F uniós jogrendben való helyes végrehajtását biztosítani hivatott irányelvjavaslat elé; HATÁROZOTTAN ÖSZTÖNZI az ILO- és az IMO-egyezmények gyorsított ütemű megerősítését;
25. HANGSÚLYOZZA a termelői szervezeteknek és a szakmaközi szervezeteknek az értéklánc jobb strukturálásában és a piaci feltételek javításában azáltal betöltött szerepét, hogy kollektívan irányítják tagjaik tevékenységeit és közös felhasználásúvá teszik az erőforrásokat;

26. SZÜKSÉGESNEK TARTJA a társadalmi-gazdasági reziliencia megerősítését egy olyan helyzetben, amelyet a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség, a megnövekedett és ingadozó energiaárak, az ágazat nagyobb energiahatékonyságának és fenntarthatóságának szükségessége, valamint az a cél fémjeleznek, hogy 2050-ig el kell érni a klímasemlegességet az Európai Unióban; EMLÉKEZTET az Uniónak az üzemanyag-adómentességgel kapcsolatos álláspontjára a halászati támogatásokról folytatott WTO-tárgyalások összefüggésében, valamint HANGSÚLYOZZA, hogy a tengeri hajózásban használatos üzemanyagokra vonatkozó adórendszer rendkívüli jelentőséggel bír a halászati ágazat számára, ideértve a kiszolgáltatott helyzetben lévő kisüzemi halászatot is; ÜDVÖZLI a Bizottság által az érdekelt felekkel való együttműködés, a tudás és az innováció, valamint a munkaerő készségeinek megerősítése kapcsán javasolt intézkedéseket;
27. FELHÍVJA a Bizottságot a következők biztosítására: jobb iránymutatás a finanszírozási lehetőségekről, megvalósíthatósági tanulmányok és hatásvizsgálatok, valamint a flottakapacitás-gazdálkodás és azon kiegészítő kapacitások iránti igények értékelése, amelyek támogatják és biztosítják az Unió halászati és akvakultúra-ágazatában a sikeres és ösztönzőkkel előmozdított energetikai átmenetet;
28. TÁMOGATJA egy alulról építkező megközelítés 2023-tól kezdődő alkalmazását, amely lehetővé teszi a helyi halász- és akvakultúra-közösségek számára a társadalmi-gazdasági kihívások és igények kezelését a közösségvezérelt helyi fejlesztés által, a 2021–2027-es időszakra szóló ETHAA-programok alapján;
29. SÜRGETI a Bizottságot és a tudományos testületeket, hogy gyorsítsák fel a társadalmi-gazdasági jelentések elemzése céljából használt szociális mutatók továbbfejlesztésére irányuló, folyamatban lévő munkát; TISZTÁBAN VAN VELE, hogy a gazdálkodási intézkedések során már figyelembe veszik a társadalmi-gazdasági hatásokat, ugyanakkor SZORGALMAZZA a további fejlődést e tekintetben, a gazdálkodási döntések még jobb megalapozottsága érdekében, hogy vegyék figyelembe a legsérülékenyebb régiókra és a legkülső régiókra kifejtett területi hatásokat is;

III. HOZZÁJÁRULÁS BOLYGÓNK VÉDELMEHEZ

30. MEGERŐSÍTI, hogy fontos érvényesíteni a fenntarthatósági elveket a halászati gazdálkodásban, továbbá ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA, hogy figyelembe kell venni a közös halászati politika mindhárom pillérét: azaz a gazdasági, a környezeti és a társadalmi fenntarthatóságot érintő pillért;
31. TOVÁBBRA IS TELJES MÉRTÉKBEN ELKÖTELEZETT a biológiai sokféleség megóvása, valamint azon tengeri ökoszisztémák megőrzése, helyreállítása és fenntartható használata mellett, amelyektől az uniós élelmezésbiztonsághoz és az Unión belüli életképes halászati ágazathoz hozzájáruló halállományok függenek;
32. KIFEJEZI azon szándékát, hogy megvédje a biológiai sokféleséget, különösen pedig a többek között a halászati tevékenység által érintett különösen érzékeny fajokat és élőhelyeket, lehetőség szerint például a meglévő fenntartható halászeszközök használatával, valamint módosított vagy tökéletesített halászeszközöket és halászati gyakorlatokat, illetve – a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek felhasználásával e célra tervezett – új innovatív halászeszközöket alkalmazva; NYUGTÁZZA a naprakész adatgyűjtés fontosságát, amely alapul szolgál a tudományos szakvéleményekhez és az azokon alapuló intézkedésekhez; EMLÉKEZTET arra, hogy az említett rendkívül ambiciózus célkitűzések elérése érdekében biztosítani kell az adatgyűjtés európai finanszírozását;

33. EMLÉKEZTET továbbá arra, hogy a közös halászati politika célja annak biztosítása, hogy egyrészt a halászati és akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatók legyenek, irányításuk összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére és az élelmiszer-ellátáshoz történő hozzájárulásra irányuló célkitűzésekkel, másrészt pedig, hogy az elővigyázatossági megközelítés érvényesüljön a halászati gazdálkodás terén; **HANGSÚLYOZZA**, hogy meg kell erősíteni az ökoszisztéma-alapú megközelítést, hogy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtása révén jó környezeti állapot jöjjön létre, mégpedig annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásai a lehető legkisebbek legyenek, és hogy csökkenjen a tengeri környezet romlása, továbbá **E TEKINTETBEN ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA** annak fontosságát, hogy az uniós környezetvédelmi jogszabályok és a közös halászati politika – azok hatályával és célkitűzéseivel összhangban történő – végrehajtása a lehető legnagyobb mértékben következetes és jobban összehangolt legyen;
34. **TISZTÁBAN VAN VELE**, hogy a halászok pozitív szerepet játszanak a szemétkelésben, ugyanakkor elismeri, hogy a hátrahagyott, elveszített vagy más módon a környezetbe juttatott halászeszközök veszélyt jelentenek a tengeri élővilágra nézve;
35. **NYUGTÁZZA**, hogy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtásának keretében folyamatban van az érzékeny fajok járulékos fogásaiból eredő maximálisan megengedhető mortalitásra vonatkozó küszöbértékek, valamint az arra vonatkozó küszöbértékek meghatározására irányuló munka, hogy milyen maximális kiterjedésű területen engedhető meg a tengerfenék pusztulása, illetve a tengerfenék emberi tevékenység okozta állapotromlása; **NYOMATÉKOSÍTJA**, hogy az érzékeny fajok járulékos fogásainak csökkentésére irányuló intézkedéseknek kiegyensúlyozottnak kell lenniük, figyelembe véve a part menti halász közösségek hagyományos életmódját; **HANGSÚLYOZZA**, hogy megalapozott tudományos ismeretekre van szükség a tengeri ökoszisztémával kapcsolatban, és a tagállamoknak közös módszertannal kell rendelkezniük e küszöbértékek kialakításához;

36. EMLÉKEZTET a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, jogilag kötelező erejű megállapodás közelgő elfogadására, amely megállapodás kimondja, hogy a védett tengeri területeket úgy kell kijelölni és kezelni, hogy az a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó konkrét hosszú távú célkitűzések elérését eredményezze, és adott esetben lehetővé tegye a fenntartható használatot, feltéve, hogy az összhangban van az állományvédelmi célkitűzésekkel;
37. ALÁHÚZZA, hogy az olyan halászeszközök védett tengeri területeken való használatának, mint például a tengerfenékkal érintkező aktív halászeszközök, összhangban kell lennie a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretekkel és az egyes védett tengeri területek állományvédelmi célkitűzéseivel, és azok tekintetében figyelembe kell venni a különböző halászeszközöknek és módszereknek a különböző élőhelyekre és fajokra gyakorolt tényleges környezeti hatását, az egyes védett tengeri területek konkrét állományvédelmi célkitűzéseitől függően;
38. ALÁHÚZZA, hogy a védett tengeri területeken a tengerfenékkal érintkező aktív halászeszközök 2030-ig történő általános tilalma ellentétes lenne a védett tengeri területek kijelölésére vonatkozó meglévő bizottsági iránymutatással; KIEMELI, hogy a fenntartható halászat összeegyeztethető lehet a védett tengeri területek létezésével, az egyes védett tengeri területek konkrét állományvédelmi célkitűzéseitől függően; EMLÉKEZTET arra, hogy a halászati ágazatra és a part menti közösségekre potenciálisan jelentős hatást gyakorló politikai kezdeményezéseket, valamint a halászokra vonatkozó egyedi korlátozásokat csak jogalkotási javaslat alapján szabad végrehajtani; KIJELENTI, hogy kész párbeszédet kezdeni a Bizottsággal és valamennyi érintett érdekelt féllel arról, hogy a közös halászati politika keretében hogyan lehet minimalizálni a halászati tevékenységek tengerfenékre gyakorolt hatását, figyelembe véve a megfelelő kompenzációs mechanizmusok biztosításának lehetőségét is;

39. SAJNÁLATÁT FEJEZI KI amiatt, hogy nem készült hatásvizsgálat a Bizottság közleményeinek és cselekvésre való felszólításának támogatására, jóllehet a javasolt intézkedések társadalmi-gazdasági hatása nagyon fontos, különösen a tengerfenékkal érintkező aktív eszközöket használó halászflokkok tekintetében; e tekintetben FELSZÓLÍT a javasolt cselekvési terv átfogó, a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretekre épülő hatásvizsgálatára, amely alapul szolgál a javasolt intézkedések és végrehajtási időszakaik operatív és arányos alkalmazhatóságához, továbbá kiterjed arra, hogy az intézkedések milyen előnyökkel járnak az egészséges tengeri ökoszisztémák számára az állományvédelmi célkitűzések szempontjából, és figyelembe veszi a regionális, szubregionális és helyi sajátosságokat – a leghátrányosabb helyzetű és a legkülső régiókat is –, valamint a pénzügyi, társadalmi-gazdasági és társadalmi-kulturális következményeket;
40. MEGÁLLAPÍTJA, hogy további hozzájárulásokra van szükség a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia és az e célt szolgáló intézkedések végrehajtásához; HANGSÚLYOZZA, hogy intenzívebbé kell tenni az uniós természetvédelmi jogszabályok hatékony végrehajtását, és jobban össze kell hangolni a közös halászati politikát a vonatkozó természet- és környezetvédelmi jogszabályok célkitűzéseivel;
41. ELKÖTELEZETT amellett, hogy hozzájáruljon a jól kezelt védett tengeri területek koherens hálózatának létrehozására és a tagállamok tengeri területei – uniós célként – legalább 30 %-ának a közös védelmére irányuló célkitűzéshez, amely területek egyharmada az EU biodiverzitási stratégiájával összhangban szigorúan védett; ezért KIJELENTI, hogy az e célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges egyéb intézkedések mellett halászati intézkedéseket is be kell vezetni; NYUGTÁZZA, hogy a közös halászati politikáról szóló rendelet és a technikai intézkedésekről szóló rendelet a regionalizáció révén felhatalmazza a tagállamokat, hogy tudományos bizonyítékok alapján közös ajánlásokat tegyenek a szükséges állományvédelmi intézkedésekre vonatkozóan, és hogy ez a munka folyamatban van;

42. EGYETÉRT AZZAL, hogy sürgősen javítani kell a kritikusan veszélyeztetett angolnaállomány állapotát, figyelembe véve az éghajlatváltozás hatásait és az ember okozta hatásokat; HANGSÚLYOZZA, hogy az európai angolnaállomány helyreállítását célzó hatékony intézkedéseket a hosszú távú megközelítés és a páneurópai jelleg jellemzi, továbbá ÖSZTÖNZI az angolnaállományról szóló hatályos rendelet felülvizsgálatát; SZORGALMAZZA a bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását és a szakértői szintű megbeszéléseket, amelyek célja az azonnali és hatékony uniós szintű fellépéshez szükséges legmegfelelőbb intézkedések feltérképezése; KIEMELI, hogy figyelembe kell venni a halászati ágazaton túlmutató, ember okozta terhelések teljes körét, valamint az angolnagazdálkodási tervek 2024-re tervezett értékelése során levonandó következtetéseket;
43. ELISMERI, hogy a kereskedelmileg hasznosított halállományok maximális fenntartható hozamának elérése a közös halászati politika egyik legfontosabb alapelve; ALÁHÚZZA, hogy a halállományokat más emberi tevékenységek, valamint olyan környezeti tényezők is érintik, mint az éghajlatváltozás és a ragadozók, és ezért TÁMOGATJA az ökoszisztéma-alapú és több fajra kiterjedő tudományos szakvélemények kidolgozását, amelyek figyelembe veszik például az éghajlatváltozásnak, a fajok természetes változásának és az olyan fajoknak, mint például, de nem kizárólag a cettféléknek, fókáknak és kárókatonáknak az érintett állományok maximális fenntartható hozamának elérésére gyakorolt hatását, és EMLÉKEZTET arra, hogy olyan kiegyensúlyozott megközelítést kell kialakítani, amely figyelembe veszi az említett fajok által gyakorolt nyomást, valamint az egyéb gazdasági tevékenységek tengeri ökoszisztémákra és tengerfenékre gyakorolt hatását;

44. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a ragadozók negatív hatással lehetnek az európai akvakultúra és halászat versenyképességére és hosszú távú fenntarthatóságára; **FELSZÓLÍTJA** a Bizottságot, hogy időben határozzon meg hatékony és eredményes uniós szintű állománygazdálkodási intézkedéseket, és segítse ezen intézkedések és az innovatív megoldások kidolgozását, hogy ezzel meg lehessen előzni vagy csökkenteni lehessen az akvakultúrákra negatív hatást gyakorló ragadozók okozta károkat, mégpedig anélkül, hogy az az ökoszisztémára hatást gyakorolna vagy veszélyeztetné a védett fajokat;
45. **TOVÁBBRA IS ELKÖTELEZETT** az élelmiszer-pazarlás csökkentését, a szükségtelen halászati mortalitás elkerülését és a járulékos fogások csökkentését célzó innováció ösztönzésére irányuló célkitűzések mellett; **HANGSÚLYOZZA** annak fontosságát, hogy a halászati tevékenységeket a maximális fenntartható hozam szintjén tartsák, valamint hogy szükség van az összes bejelentett fogás hatékony becslésére és a kapcsolódó arányos ellenőrzési eszközökre;
46. **ÜDVÖZLI** a Bizottság azon szándékát, hogy értékelést végezzen a kereskedelmi halállományok védelmére vonatkozó kirakodási kötelezettségről szóló jelenlegi uniós jogszabályok hatékonyságáról, eredményességéről és relevanciájáról; a kirakodási kötelezettség végrehajtása terén a tagállamok által végzett széles körű munka ellenére tapasztalt nehézségekre tekintettel **FELSZÓLÍTJA** a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb kezdje meg ezt az értékelést, felhasználva ahhoz a tagállamok és az érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott kiterjedt kutatási információkat és adatokat;

47. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a halászati gazdálkodás területén fokozottabban kell alkalmazni az ökoszisztéma-alapú megközelítést a tudományos értékelésekben, hogy ezáltal figyelembe lehessen venni a környezeti, az éghajlatváltozási és az emberi tevékenység okozta hatásokat, valamint a halállományokat érintő ragadozókat. Ez a megközelítés holisztikus és integrált halászati irányítási keretet eredményez, amely kezeli az ökológiai, társadalmi (ezen belül kulturális és intézményi) és gazdasági fenntarthatósági kritériumok közötti kompromisszumokat;
48. **ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI**, hogy az EU-nak és tagállamainak továbbra is zéró toleranciát kell alkalmazniuk a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szemben – a harmadik országok általi ilyen halászatot is beleértve –, és regionális és nemzetközi szinten elő kell mozdítaniuk a túlhalászás elleni küzdelmet, valamint a veszélyeztetett és nemkívánatos fajok járulékos és véletlen fogásainak csökkentését célzó fenntartható halászatot; **EMLÉKEZTET** arra, hogy a tagállamokkal konzultálva és az illetékes tanácsadó testület bevonásával el kell fogadni a technikai intézkedésekről szóló – (EU) 2019/1241 – rendelet szerinti új végrehajtási jogi aktusokat, és azokba bele kell foglalni a teknősök kiszabadulását lehetővé tevő eszközre vonatkozó előírásokat; emellett **ALÁHÚZZA** az egyenlő versenyfeltételek nemzetközi szinten való biztosításának, valamint a tengeri eredetű élelmiszerek behozatalára vonatkozó hasonló intézkedésekre vonatkozó célkitűzésnek a jelentőségét;

49. KIEMELI a halászati technikákkal kapcsolatos innovatív megoldások, valamint a gyakorlatban már alkalmazott halászati technikák fontosságát a környezeti hatás és a szénlábnyom minimalizálása, a szelektivitás növelése és annak biztosítása érdekében, hogy a halászok a lehető legalacsonyabb szintre csökkentsék az érzékeny tengeri fajok nemkívánatos járulékos és véletlen fogásait, és megfeleljenek a kirakodási kötelezettségnek;
50. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy a közös halászati politika célkitűzéseivel összhangban ösztönözni kell az innovatív technikák alkalmazását; EGYETÉRT AZZAL, hogy az innovációt pénzügyileg és konkrét ösztönzők révén kell támogatni; és EMLÉKEZTET arra, hogy ez még relevánsabb a kisüzemi part menti halászati és akvakultúra-ágazati szereplők számára;
51. HANGSÚLYOZZA, hogy biztosítani kell a koherenciát és a kölcsönös támogatást az európai zöld megállapodás keretébe tartozó valamennyi kezdeményezéssel, valamint a többek között az élelmezésbiztonságot, az egészséget, az éghajlatváltozást, a környezetet, továbbá a szárazföldi és tengeri természeti erőforrások fenntartható használatát érintő uniós és tagállami célkitűzésekkel;
52. ELISMERI a meglévő pénzügyi eszközök – például az ETHAA és a LIFE program – fontosságát a közös halászati politika, az élőhelyvédelmi irányelv, a víz-keretirányelv és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv célkitűzéseinek elérése szempontjából, ugyanakkor HANGSÚLYOZZA, hogy határozott erőfeszítésekre van szükség az alternatív finanszírozási lehetőségek mielőbbi egyértelmű azonosítása érdekében;

53. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA a közös ajánlások regionális szintű elfogadásával, valamint az azonos halállományokat kiaknázó harmadik országokkal közös intézkedésekkel végrehajtott regionalizáció fontosságát annak tekintetében, hogy a halászati gazdálkodási intézkedéseket illetően hozzá lehessen járulni az uniós halászati és környezetvédelmi jogszabályok végrehajtásához és nemzetközi szintű népszerűsítéséhez, az EU törekvéseinek követésére ösztönözve a harmadik országokat;
54. TUDATÁBAN VAN az uniós akvakultúra-ágazat fenntartható fejlődése jelentőségének, valamint az ágazat növekedésének útjában álló jelenlegi és még fennálló nehézségeknek, az uniós akvakultúra-ágazatba történő beruházásokat gátló meglévő akadályokat is beleértve; VÁRAKOZÁSSAL TEKINT azon útmutató dokumentumok elé, amelyeket a Bizottság a „Stratégiai iránymutatások a fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúra érdekében a 2021 és 2030 közötti időszakra” című közleménye végrehajtásának támogatása céljából szándékozik közzétenni; TÁMOGATJA a figyelembe veendő célkitűzésekre és kihívásokra, valamint az ágazat számára a fenntartható élelmiszer-ellátás, a gazdasági fejlődés és a munkahelyteremtés terén benne rejlő lehetőségek kiaknázásához szükséges konkrét intézkedésekre vonatkozó világos elképzelést, különösen az EU vidéki és part menti területein;
55. ÜDVÖZLI az „Erős és fenntartható uniós algaágazat létrehozása” című bizottsági dokumentumot és a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy támogassa az uniós algaágazat fenntartható fejlődését; TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy a regeneratív algatenyésztés az EU kék biogazdaságának jelentős részévé válhat, és lehetőséget biztosíthat az uniós halászoknak és a part menti és vidéki területek más szereplőinek gazdasági tevékenységeik diverzifikálására; ÜDVÖZLI a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy létrehozza az algaágazat érdekelt feleinek horizontális európai platformját (EU4Algae);

56. MEGJEGYZI, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat fenntarthatóságának megerősítéséhez javítani kell az állatjólétet; arra ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy adjon iránymutatást a víziállatok jólétének javítására vonatkozóan, figyelembe véve a halászati és akvakultúra-gazdálkodás gyakorlati megvalósíthatóságát, és FELSZÓLÍTTJA a Bizottságot, hogy bővítse tovább a víziállatok jólétével kapcsolatos, tudományosan megalapozott ismereteket, és ezt a kutatást vegye figyelembe a szakpolitika kidolgozása során; ÜDVÖZLI, hogy a Bizottság felhívást tett közzé a víziállatok jólétével foglalkozó európai uniós referenciaközpont kiválasztására és kijelölésére, és arra ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy az uniós állatjóléti jogszabályok felülvizsgálatára irányuló bejelentett javaslataiba foglaljon bele a tenyésztett halak jólétének javítását célzó rendelkezéseket;

IV. A KÖZÖS HALÁSZATI POLITIKA IRÁNYÍTÁSÁNAK JAVÍTÁSA

57. újólá MEGERŐSÍTI, hogy a termelői szervezetek kulcsfontosságú szerepet töltenek be a közös halászati politika célkitűzéseinek mind a halászat, mind az akvakultúra tekintetében történő megvalósításában, és HANGSÚLYOZZA a tengeri erőforrások megőrzése és a flották versenyképessége közötti egyensúly megteremtésében játszott fontos szerepüket és ezáltal az élelmezésbiztonsághoz való hozzájárulásukat; MEG VAN GYŐZŐDVE arról, hogy e struktúrák megerősítésével, valamint szükség esetén szakmaközi szervezetek és transznacionális szakmai szövetségek létrehozásának előmozdításával tovább lehet erősíteni az értéklánc megfelelő működését, és hozzá lehet járulni a közös halászati politika célkitűzéseinek eléréséhez, különösen a szakmaközi szervezetek által végrehajtható intézkedések hatókörének figyelembevételével;

58. NYUGTÁZZA a Bizottság forgalmazási előírásokkal kapcsolatos munkáját; EGYETÉRT abban, hogy biztosítani kell a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló horizontális uniós rendeletben foglalt szabályok, valamint az egységes közös piacszerkezéről szóló rendeletben a fogyasztók tájékoztatására vonatkozóan meghatározott szabályok közötti összhangot, továbbá EGYETÉRT azzal, hogy a halászati és akvakultúra-termékek címkéin szereplő információk segítenek a fogyasztóknak megalapozott döntéseket hozni;

59. **HANGSÚLYOZZA** a tagállamokon belüli regionális csoportok munkájának fontosságát, és **KIEMELI** e csoportok pozitív hozzájárulását a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósításához; **ELISMERI** azonban, hogy a regionális munkával összefüggésben jelentős további munkateher hárul a tagállamokra; **ÖSZTÖNZI** ezért a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal az eljárások észszerűsítése és egyszerűsítése, valamint az éves adminisztratív teher minimálisra csökkentése érdekében, lehetővé téve ezáltal valamennyi érintett fél számára, hogy aktívan részt vegyen e munkában; **HANGSÚLYOZZA**, hogy több iránymutatást kell adni; **ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI** a tanácsadó testületek fontos szerepét ebben az összefüggésben, valamint általánosabban a közös halászati politika keretében; **FELSZÓLÍTJA** a Bizottságot, hogy értékelje a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság folyamatait az értékelések következetessége szempontjából, valamint annak érdekében, hogy a tagállamok számára biztosított legyen az átláthatóság és az egyértelműség;
60. **EGYETÉRT** annak fontosságával, hogy a halászati kvótákra alkalmazott elosztási kritériumok átláthatóak legyenek; **HANGSÚLYOZZA**, hogy a halászati lehetőségek nemzeti szintű elosztására vonatkozó kritériumok meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik, és arra a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkében meghatározott keret vonatkozik;
61. **EMLÉKEZTET** arra, hogy az elmúlt három év a példátlan felfordulások időszaka volt a halászati és akvakultúra-ágazatban; **FELSZÓLÍTJA** ezért a Bizottságot, hogy mozgósítsa elő a stabilitást azáltal, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodással összhangban minden olyan jövőbeli jogalkotási javaslatra vonatkozóan alapos hatásvizsgálatokat végez, amelynek várhatóan jelentős gazdasági, környezeti vagy társadalmi hatása lesz, beleértve a javasolt intézkedések szubszidiaritásának és arányosságának értékelését, továbbá azáltal, hogy integrált és kiegyensúlyozott módon értékeli a gazdasági, környezeti és társadalmi hatásokat;

62. KIEMELI azt a szerepet, amelyet az ökoszisztéma-alapú gazdálkodási megközelítésre épülő tengeri területrendezés tölt be a megőrzési és helyreállítási célok elérésének támogatásában, valamint a part menti és a tengeri területeken folytatott emberi tevékenységek káros hatásának enyhítésében és minimalizálásában, továbbá hangsúlyozza, hogy e területrendezés hozzájárul a versenyképes és fenntartható kék gazdasághoz, valamint hogy az Unión belüli szakpolitikai területek és jogszabályok közötti szinergiákat összehangoltabb megközelítéssel kell előmozdítani;
63. ezzel összefüggésben NYUGTÁZZA a tengeri megújulóenergia-termelésnek az éghajlatpolitikai célok elérése érdekében a tagállamok vizein történő telepítésére vonatkozóan elfogadott hosszú távú célokat, valamint azokat a korlátokat, amelyeket ez a halászflokk működése, az EU-nak a halászati termékek terén való önellátása és a tengeri erőforrások megőrzése szempontjából jelent, és HANGSÚLYOZZA, hogy e tekintetben meg kell őrizni a fontos halászmezőket, valamint – a tengeri szélenergia fejlesztésére irányuló tervekkel összhangban álló európai feladatként – fel kell tární, hogy milyen esetleges lehetőségek nyílnak arra, hogy a szélerőműparkok, a halászat és az akvakultúra egymás mellett működjenek, a lehető legkisebbre csökkentve ugyanakkor ennek a halászati ágazatra és a tengeri élőhelyek védelmére gyakorolt következményeit;

V. A FENNTARTHATÓ INNOVÁCIÓBAN ÉS BERUHÁZÁSOKBAN REJLŐ POTENCIÁL KIAKNÁZÁSA A KÖZÖS HALÁSZATI POLITIKA ÁLTAL

64. ÜDVÖZLI az energetikai átállási partnerség javasolt létrehozását az uniós halászat és akvakultúra számára; JAVASOLJA, hogy célkitűzéseinek elérése érdekében e partnerség keretében és struktúrájában megfelelőbben kerüljön meghatározásra a partnerség hatásköre;

65. KIEMELI, hogy a halász- és akvakultúrás hajók számára jelenleg kevés működőképes lehetőség áll rendelkezésre a megújuló energiaforrások használatát illetően, valamint hogy az ilyen energiaforrások fejlesztésének és bevezetésének technikai, szabályozási és pénzügyi akadályai vannak; HANGSÚLYOZZA, hogy támogatni kell a halászati és akvakultúra-ágazat szereplőit az energetikai átmenet folyamatában;
66. EGYETÉRT azzal, hogy a megfelelő beruházási keretek és finanszírozási lehetőségek az értéklánc egészében kulcsfontosságúak az energetikai átmenet lehetővé tételéhez; e tekintetben MEGJEGYZI, hogy az ETHAA túlságosan korlátozott méretű ahhoz, hogy pótolja a fenntartható innováció felé vezető úton meglévő hiányosságokat egy olyan ágazatban, amely rendkívül sokszínű, nagymértékben függ a fosszilis tüzelőanyagoktól, és amelyben főként kis méretű vállalkozások működnek; ezért arra ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a jelenlegi ETHAA-t annak érdekében, hogy az hozzá tudjon járulni az energetikai átmenet előrelendítéséhez; FELSZÓLÍTTA a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást a kifejezetten az uniós halászati és akvakultúra-ágazatban alkalmazott kibocsátásmentes vagy karbonszegény technológiákat és az ezen ágazatba irányuló beruházásokat célzó intézkedések számára rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségekről és pénzügyi támogatásról, és ezeket fejlessze tovább;
67. TÁMOGATJA – az adatvédelmi szabályok tiszteletben tartásának biztosítása és az adminisztratív terhek túlzott növekedésének elkerülése mellett – a digitális technológia fejlesztését és használatát, mivel az lehetőséget kínál a flotta működésének javítására, valamint a tudományos és döntéshozatali folyamatok megalapozásához szükséges adatok szélesebb körének monitorozására és gyűjtésére;
68. HANGSÚLYOZZA az ETHAA, valamint más uniós alapok, például a Horizont, a LIFE program és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz fontosságát az innováció, a digitalizáció és az energetikai átmenet támogatásában; ELISMERI, hogy fontos fokozni a tagállamok között a kutatási projektek terén folytatott együttműködést is; FELSZÓLÍTTA a Bizottságot, hogy végezze el a jelenlegi helyzet regionális szintű értékelését, és annak alapján javasoljon stratégiát a helyzet kezelésére és végezze el az uniós halászflotta energetikai átalakulásának támogatására irányuló finanszírozási lehetőségek észszerű felülvizsgálatát, továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy a beruházási támogatásokat illetően egyszerűsíteni kell az ETHAA-t a hajók energiahatékonyságának javítása érdekében, többek között akkor is, ha ebben a szegmensben nincs meg az egyensúly;

69. HANGSÚLYOZZA, hogy a közös halászati politikáról szóló rendelettel, a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodással és az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival összhangban újra meg kell vizsgálni az új halászhajók támogatásra való jogosultságát a flotta dekarbonizációjának és energetikai átalakulásának előmozdítása, az innovatív és szelektívebb halászeszközök használatának lehetővé tétele és felgyorsítása, a biztonság fokozása, valamint a halászathoz kapcsolódó „kék” életpályák vonzerejének általánosságban és a fiatal halászok számára történő növelése érdekében, elkerülve ugyanakkor a túlzott flottakapacitást és a túlhalászt;
70. ezért TÁMOGATJA a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy célzott útmutatót és átfogó adatbázist dolgozzon ki a halászati és akvakultúra-ágazatban az energetikai átmenethez igénybe vehető uniós finanszírozási eszközökről;
71. EGYETÉRT azzal, hogy az innovációt jutalmazni kell, és TÁMOGATJA, hogy a tanácsadó testületek támogatásával éves díj jöjjön létre a fenntartható halászati innováció jutalmazására;
72. NYUGTÁZZA a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy az ágazattal együttműködésben és adott esetben uniós és nemzeti pénzügyi támogatással növelje a halászati kapacitásgazdálkodás rugalmasságát; RÁMUTAT arra, hogy a halászati kapacitás felső határértékei akadályt jelentenek a halászflootta dekarbonizációját célzó strukturális változás számára, és feleslegesek az olyan halállomány-gazdálkodási rendszerekben, ahol a halállományokkal való fenntartható gazdálkodást éves teljes kifogható mennyiségek és kvóták meghatározásával biztosítják, illetve a kisüzemi part menti halászatok esetében, ahol passzív halászeszközöket használnak olyan helyi állományok halászatára, amelyekkel nem uniós szinten történik a gazdálkodás, és ahol nemzeti gazdálkodási intézkedések vannak érvényben, ezért FELKÉRI a Bizottságot, hogy reformálja meg a tagállamok flottakapacitásának kiszámítását, továbbá egyúttal zárja ki abból a kizárólag a dekarbonizációra szánt többlet tonnatartalmat;
73. FELSZÓLÍTJA a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan átlátható uniós rendszer létrehozására, amellyel el lehet ismerni és jutalmazni lehet a termelőket az olyan fenntartható akvakultúra-gazdálkodásért, amely környezetbarát és/vagy további ökoszisztéma-szolgáltatásokat tesz lehetővé, mégpedig annak érdekében, hogy a termelőket az akvakultúra jobb környezeti és társadalmi-gazdasági teljesítményének elérésére ösztönözze;

VI. HALÁSZATI ÉS ÓCEÁNÜGYI PAKTUM A JÖVŐ MEGALAPOZÁSA ÉRDEKÉBEN

74. NYUGTÁZZA, hogy a Bizottság kidolgozta a „halászati és óceánügyi paktumot”, amelyben ismételten megerősítette a jelenlegi szakpolitika teljes körű végrehajtása, valamint a közös halászati politika egyes elemeinek szükséges átgondolásához és értékeléséhez való hozzájárulás iránti közös elkötelezettséget;
75. SZÜKSÉGESNEK ÍTÉLI a halászat környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságával kapcsolatos nemzetközi szintű munkát is, mégpedig az óceánok védelméhez, valamint az EU-n belüli élelmiszer-ellátás és foglalkoztatás biztosításához való hozzájárulásként.
-